॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

साध्या वै देवाः सुंवर्गकांमा एत १ षेड्रात्रमंपश्यन्तमाहं रन्तेनां ततो वै ते सुंवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वा १ सः षड्रात्रमासंते सुवर्गमेव लोकं यंन्ति देवस्त्रं वै षेड्रात्रः प्रत्यक्ष् इ ह्यंतानिं पृष्ठानि य एवं विद्वा १ संः षड्रात्रमासंते साक्षादेव देवतां अभ्यारोहन्ति षड्रात्रो भंवति षड्वा ऋतवः षदृष्ठानिं (१)

पृष्ठेरेवर्तून्नवारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रति तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तराभ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरम्सौ बृहदाभ्यामेव यन्त्यथो अनयोरेव प्रति तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यां असायंनी स्रुती ताभ्यांमेव स्वंवर्गं लोकं यंन्ति त्रिवृदंग्निष्टोमो भंवति तेजं एवावं रुन्थते पश्चद्रशो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्थते सप्तद्शः (२)

भ्वत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायन्त एकविश्शो भंवित प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवात्मन्दंधते त्रिण्वो भंवित् विजित्यै त्रयस्त्रिश्शो भंवित् प्रतिष्ठित्यै सदोहविधानिनं एतेन षड्रात्रेणं यजेर्न्नाश्वंत्थी हिव्धानं चाग्नींध्रं च भवत्स्ति इ सुंवर्ग्यं चक्रीवंती भवतः सुवर्गस्यं लोकस्य सम्प्रा उलूखंलबुध्रो यूपो भवति प्रतिष्ठित्यै प्राश्चो यान्ति प्राङिव हि सुंवर्गः (३)

लोकः सरंस्वत्या यान्त्येष वै देवयानः पन्थास्तमेवान्वारोहन्त् यान्त्यवंर्तिमेवान्यस्मिन्प्रतिषज्यं प्रतिष्ठां गंच्छन्ति यदा दर्श शतं कुर्वन्त्यथैकंमुत्थान शतायुः पुरुषः शतेन्द्रिय आयुंष्येवेन्द्रिये प्रतिं तिष्ठन्ति यदा शतः सहस्रं कुर्वन्त्यथैकंमुत्थान सहस्रंसम्मितो वा असौ लोकों-ऽमुमेव लोकम्भि जंयन्ति यदेषां प्रमीयेत यदा वा जीयेर्न्नथैकंमुत्थानन्तिद्धं तीर्थम् (४)

पृष्ठानिं सप्तद्शः सुंवर्गो जंयन्ति यदैकांदश च॥———[१]

कुसुरुबिन्द् औद्दांलिकरकामयत पशुमान्थ्स्यामिति स एतः सप्तरात्रमाहंर्त्तेनांयजत् तेन् वै स यावंन्तो ग्राम्याः पृशवस्तानवांरुन्द्ध य एवं विद्वान्थ्संप्तरात्रेण यजेते यावंन्त एव ग्राम्याः पृशवस्तानेवावं रुन्द्धे सप्तरात्रो भवति सप्त ग्राम्याः पृशवंः सप्तारण्याः सप्त छन्दाः स्युभयस्यावंरुद्धे

ताहगेव तत् (७)

त्रिवृदंग्निष्टोमो भंवति तेर्जः (५)

भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायत एकविश्वा भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्धंते त्रिण्वो भंवति विजित्ये पश्चिवश्वांऽग्निष्टोमो भंवति प्रजापंतेरास्ये महाव्रतवांन्न्नाद्यस्यावंरुद्धे विश्वजिथ्मवंपृष्ठोऽतिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजित्ये यत्प्रत्यक्षम्पूर्वेष्वहंःस् पृष्ठान्यंपेयः प्रत्यक्षम् (६) विश्वजिति यथां दुग्धामंप्सीदंत्येवमंत्तममहंः स्यान्नेकरात्रश्चन स्याद्धहद्रथन्तरे पूर्वेष्वहःसूपं यन्तीयं वाव रंथन्त्रम्सौ बृहद्यभ्यामेव न यन्त्यथो अनयोरेव प्रति

एवावं रुन्द्धे पश्चदशो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्द्धे सप्तदशो

तेजं उपेयः प्रत्यक्षं द्विचंत्वारि श्वा — [२]
बृह्स्पतिरकामयत ब्रह्मवर्च्सी स्यामिति स

तिष्ठन्ति यत्प्रत्यक्षं विश्वजितिं पृष्ठान्युंपयन्ति यथा प्रत्तां दुहे

एतमंष्टरात्रमंपश्यत्तमाहंरत्तेनांयजत् ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यंभव्द्य एवं विद्वानंष्टरात्रेण यजंते ब्रह्मवर्चस्यंव भंवत्यष्टरात्रो भंवत्यष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्री ब्रंह्मवर्चसम्गांयत्रियैव ब्रंह्मवर्चसमवं रुन्द्धेऽष्टरात्रो भंवति चतंस्रो वै दिश्श्चतंस्रो-ऽवान्तरदिशा दिग्भ्य एव ब्रंह्मवर्चसमवं रुन्द्धे (८)

त्रिवृदंग्निष्टोमो भंवति तेजं एवावं रुन्द्धे पश्चद्शो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्द्धे सप्तद्शो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायत एकविष्शो भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्धंते त्रिण्वो भंवति विजित्ये त्रयस्त्रिष्शो भंवति प्रतिष्ठित्ये पश्चविष्शौंऽग्निष्टोमो भंवति प्रजापंतेराप्त्ये महावृतवांनन्नाद्यस्यावंरुद्धे विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजित्ये (९)

दिग्भ्य एव ब्रह्मवर्च्समवंरुन्धेऽभिजित्यै॥——[३]

प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः सृष्टाः क्षुधं न्यांयन्थ्स एतं नंवरात्रमंपश्यत्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै प्रजाभ्योऽ कल्पत् यर्हि प्रजाः क्षुधं निगच्छेयुस्तर्हि नवरात्रेणं यजेतेमे हि वा एतासां लोका अक्रृंषा अथैताः क्षुधं नि गंच्छन्तीमानेवाभ्यों लोकान्कल्पयित् तान्कल्पंमानान्प्रजाभ्योऽन् कल्पते कल्पन्ते (१०)

अस्मा इमे लोका ऊर्जं प्रजासुं दधाति त्रिरात्रेणैवेमं लोकं केल्पयति त्रिरात्रेणान्तरिक्षं त्रिरात्रेणामुं लोकं यथां गुणे गुणम्नवस्यंत्येवमेव तल्लोके लोकमन्वंस्यति धृत्या अशिथिलम्भावाय ज्योतिर्गौरायुरिति ज्ञाताः स्तोमां भवन्तीयं वाव ज्योतिंरन्तरिंक्षं गौरसावायुंरेष्वेंव लोकेषु प्रतिं तिष्ठन्ति ज्ञात्रं प्रजानाम् (११)

गच्छति नवरात्रो भंवत्यभिपूर्वमेवास्मिन्तेजों दधाति यो ज्योगांमयावी स्याथ्स नंबरात्रेणं यजेत प्राणा हि वा एतस्याधृंता अथैतस्य ज्योगांमयति प्राणानेवास्मिंन्दाधारोत

यदीतासुर्भवंति जीवंत्येव (१२) कर्त्पन्ते प्रजानान्त्रयंस्नि १ शच।

प्रजापंतिरकामयत प्र जांयेयेति स एतं दशंहोतारमपश्यत्तमं दशरात्रमंसृजत तेनं दशरात्रेण प्राजांयत दशरात्रायं दीक्षिष्यमाणो दर्शहोतारं जुहुयाद्दर्शहोत्रैव देशरात्र स्राजते तेनं दशरात्रेण प्र जांयते वैराजो वा एष यज्ञो यद्दंशरात्रो य एवं विद्वान्दंशरात्रेण यजंते विराजंमेव गंच्छति प्राजापत्यो वा एष यज्ञो यद्दंशरात्रः (१३)

य एवं विद्वान्दंशरात्रेण यजंते प्रैव जांयत् इन्द्रो वे स्टड्डेवतांभिरासीय्म न व्यावृतंमगच्छ्य्म प्रजापंतिमुपांधावत् तस्मां एतं दंशरात्रम्प्रायंच्छ्तमाहंरत्तेनांयज ततो वे सौंऽन्याभिर्देवतांभिर्व्यावृतंमगच्छ्द्य एवं विद्वान्दंशरात्रेण यजंते व्यावृतंमेव पाप्मना भ्रातृंव्येण गच्छति त्रिक्कुद्दै (१४)

पुष यज्ञो यद्दंशरात्रः कुकुत्पंश्चद्शः कुकुदंकिविर्शः कुकुत्रंयस्त्रिर्शो य एवं विद्वान्दंशरात्रेण यज्ञते त्रिकुकुदेव संमानानां भवति यज्ञंमानः पश्चद्शो यज्ञंमान एकिव्रशो यज्ञंमानस्त्रयस्त्रिर्शः पुर् इतंरा अभिचर्यमाणो दशरात्रेणं यज्ञेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुतंश्चनोपांच्याधो भंवति नैनंमभिचरंन्थ्स्तृणुते देवासुराः संयंत्ता आस्नते देवा एताः (१५)

देवपुरा अंपश्यन् यद्दंशरात्रस्ताः पर्यौहन्त् तेषां न कुतंश्चनोपाँच्याधोऽभवत्ततो देवा अभवन्परासुरा यो भ्रातृंच्यवान्थस्याथ्स दंशरात्रेणं यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुतंश्चनोपाँच्याधो भवति भवत्यात्मना पराँस्य भ्रातृंव्यो भवति स्तोमः स्तोम्स्योपंस्तिर्भवति भ्रातृंव्यमेवोपंस्तिं कुरुते जामि वै (१६)

एतत्कुंर्वन्ति यञ्चाया ५ स स्तोमं मुपेत्य कनीया ५ समुपयन्ति

यदंग्निष्टोमसामान्यवस्तांच परस्तांच भवन्त्यजांमित्वाय त्रिवृदंग्निष्टोमों ऽग्निष्टुदांग्नेयीषुं भवति तेजं एवावं रुन्धे पश्चदश उक्थ्यं ऐन्द्रीष्विंन्द्रियमेवावं रुन्द्धे त्रिवृदंग्निष्टोमो वैंश्वदेवीषु पुष्टिंमेवावं रुन्द्धे सप्तदशों ऽग्निष्टोमः प्रांजापत्यासुं तीव्रसोमों ऽन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायते (१७) एकवि १ श उक्थ्यंः सौरीषु प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवात्मन्धंत्ते सप्तदशौंऽग्निष्टोमः प्रांजापत्यासूपहव्यं उपहवमेव गंच्छति त्रिण्वावंग्निष्टोमाव्भितं ऐन्द्रीषु विजित्यै त्रयस्त्रि एश उक्थ्यों वैश्वदेवीषु प्रतिष्ठित्यै विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽ तिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजिंत्यै (१८)

ऋतवो वै प्रजाकांमाः प्रजां नाविंन्दन्त तेंऽकामयन्त प्रजा॰ सृंजेमहि प्रजामवं रुन्धीमहि प्रजां विंन्देमहि

प्राजापत्यो वा एष युज्ञो यद्दंशरात्रस्त्रिंकुकुद्वा एता वै जांयत् एकंत्रि १ शच॥——[५]

प्रजा र सृजेमिह प्रजामवं रुन्धीमिह प्रजां विन्देमिह प्रजावन्तः स्यामेति त एतमेकादशरात्रमंपश्यन्तमाहंरन्तेनायजन ततो वै ते प्रजामंसृजन्त प्रजामवांरुन्थत प्रजामंविन्दन्त प्रजावंन्तोऽभवन्त ऋतवोऽभवन्तदांतिवानांमार्तवत्वमृंतूनां वा एते पुत्रास्तस्मांत् (१९)

आर्त्वा उंच्यन्ते य एवं विद्वारसं एकादशरात्रमासंते प्रजामेव सृंजन्ते प्रजामवं रुन्थते प्रजां विंन्दन्ते प्रजावंन्तो भवन्ति ज्योतिरितरात्रो भवित् ज्योतिरेव पुरस्तौद्दधते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये पृष्ठ्यः षड्हो भवित् षड्वा ऋतवः षदृष्ठानिं पृष्ठेरेवर्तून्न्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठन्ति चतुर्विर्शो भवित् चतुर्विरशत्यक्षरा गायत्री (२०)

गायत्रम्ब्रह्मवर्चसङ्गांयत्रियामेव ब्रह्मवर्चसे प्रतिं तिष्ठन्ति चतुश्चत्वारिष्शो भंवति चतुंश्चत्वारिष्शदक्षरा त्रिष्ठुगिंन्द्रियं त्रिष्ठुन्निष्ठुभ्येवेन्द्रिये प्रतिं तिष्ठन्त्यष्टाचत्वारिष्शो भंवत्यष्टाचंत्वारिष्शदक्षरा जगंती जागंताः प्रशवो जगंत्यामेव प्रशुषु प्रतिं तिष्ठन्त्येकादशरात्रो भंवति पश्च वा ऋतवं आर्त्वाः पश्चर्तुष्वेवार्त्वेषुं संवथ्सरे प्रतिष्ठायं प्रजामवं रुन्थतेऽतिरात्राव्यभितों भवतः प्रजायै परिंगृहीत्यै (२१) तस्मौद्गायुत्र्येकान्नपंश्चाशचं॥______[६]

पुन्द्रवायवाग्रांन्गृह्णीयाद्यः कामयेत यथापूर्वं प्रजाः कंल्परित्रितिं यज्ञस्य वे क्रृप्तिमन्ं प्रजाः कंल्पन्ते यज्ञस्याकृष्टिमन् न कंल्पन्ते यथापूर्वमेव प्रजाः कंल्पयित न ज्याया रेसं कनीयानितं कामत्येन्द्रवायवाग्रांन्गृह्णीयादामयाविनं प्राणेन् वा एष व्यृध्यते यस्यामयिति प्राण ऐन्द्रवायवः प्राणेन्वेन् समर्धयित मैत्रावरुणाग्रांन्गृह्णीर्न् येषां दीक्षितानां प्रमीयेत (२२)

प्राणापानाभ्यां वा एते व्यृध्यन्ते येषां दीक्षितानां प्रमीयंते प्राणापानो मित्रावरुणौ प्राणापानावेव मुख्तः परि हरन्त आश्विनाग्रांन्गृह्णीतानुजावरों ऽश्विनौ वै देवानांमानुजावरो पश्चेवाग्रं पर्येतामश्विनांवेतस्यं देवता य आनुजावरस्तावेवनमग्रं परि णयतः शुक्राग्रांन्गृह्णीत गृतश्रीः प्रतिष्ठाकांमोऽसौ वा आंदित्यः शुक्र एषोऽन्तो- उन्तंम्मनुष्यंः (२३)

श्रियै गुत्वा नि वंर्ततेऽन्तांदेवान्तमा रंभते न ततः पापीयान्भवति मुन्थ्यंग्रान्गृह्णीताभिचरंन्नार्तपात्रं वा एतद्यन्मंन्थिपात्रम्मृत्युनैवैनं ग्राहयति ताजगार्तिमार्च्छंत्याग्रयणा यस्यं पिता पितामहः पुण्यः स्यादथ तन्न प्रांप्रुयाद्वाचा वा एष इंन्द्रियेण व्यृध्यते यस्यं पिता पितामहः पुण्यः (२४)

यदाँग्रयण तन्न प्राप्नोत्युरं इवैतद्यज्ञस्य वागिव यदाँग्रयणो वाचैवैनंमिन्द्रियेण समर्धयति न ततः पापीयान्भवत्युक्थ्याँग्रान्गृह्णीताभिचर्यमाणः सर्वेषां वा पुतत्पात्रांणामिन्द्रियं यदुंक्थ्यपात्र सर्वेणैवैनंमिन्द्रियेणाति प्र युंङ्के सरंस्वत्यभि नों नेषि वस्य इति पुरोरुचं कुर्याद्वाग्वै (२५)

सरंस्वती वाचैवैनमित प्र युंके मा त्वत्क्षेत्राण्यरंणानि गुन्मेत्यांह मृत्योर्व क्षेत्राण्यरंणानि तेनैव मृत्योः क्षेत्राणि न गंच्छिति पूर्णान्यहाँनगृह्णीयादामयाविनः प्राणान् वा एतस्य शुगृंच्छिति यस्यामयंति प्राणा ग्रहाः प्राणानेवास्यं शुचो मुंश्रत्युत यदीतासुर्भवंति जीवंत्येव पूर्णान्यहाँनगृह्णीयाद्यरिहं पर्जन्यो न वर्षेत्प्राणान् वा एतर्हि प्रजानाः शुगृंच्छिति यर्हि पर्जन्यो न वर्षेत्प्राणान् वा एतर्हि प्रजानाः शुगृंच्छिति यर्हि पर्जन्यो न वर्षेति प्राणा ग्रहाः प्राणानेव प्रजानाः शुचो मुंश्रति ताजक्प्र वर्षित (२६)

द्वितीयः प्रश्नः

प्रमीयेंत मनुष्यं ऋध्यते यस्यं पिता पिंतामृहः पुण्यो वाग्वा एव पूर्णान्त्रहान्पश्चंवि १ शतिश्च॥—————————————————[७]

गायत्रो वा एँन्द्रवायवो गांयत्रम्प्रांयणीयमह्स्तस्मांत्प्रायणीय-ऽहंन्नेन्द्रवायवो गृंह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णाति त्रैष्टुंभो वै शुक्रस्रेष्ट्रंभं द्वितीयमह्स्तस्मांद्वितीयेऽहंञ्छुको गृंह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णाति जागंतो वा आंग्रयणो जागंतं तृतीयमह्स्तस्मांतृतीयेऽहंन्नाग्रयणो गृंह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्येतद्वे (२७)

यज्ञमांप्रचच्छन्दा रस्याप्नोति यदाँग्रयणः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदंशन्ततं एवेन्म्पुनः प्र युङ्के जर्गन्मुखो वे द्वितीयंस्त्रिरात्रो जागंत आग्रयणो यचंतुर्थेऽहंन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवेनंमायतंने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽन्ं पूर्यावर्तन्ते राथंतरो वा ऐन्द्रवायवो राथंतरं पश्चममह्स्तस्मांत्पश्चमे-ऽहन्नं (२८)

ऐन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णाति बार्हतो वै शुक्रो बार्हत षष्ठमह्स्तस्मात्ष्षेऽहं ञ्छुको गृह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्येतद्वे द्वितीयं यज्ञमांप्द्यच्छन्दा स्याप्नोति यच्छुकः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदंशन्ततं एवैन्म्पुनः प्र युंक्के त्रिष्टुङ्गंखो वै तृतीयंस्त्रिरात्रस्त्रेष्ट्रंभः (२९)

शुक्रो यथ्संप्तमेऽहंञ्छुको गृह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्यात्यथो स्वमेव छन्दोऽन् पूर्यावंतन्ते वाग्वा आग्रयणो वागेष्टममह्स्तस्मांदष्टमेऽहंन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्याति प्राणो वा ऐन्द्रवायवः प्राणो नंवममह्स्तस्मांन्नवमे- ऽहंन्नेन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्यात्येतत् (३०)

वै तृतीयं यज्ञमांपद्यच्छन्दा रस्याप्नोति यदैंन्द्रवायवः श्वो गृह्यते यत्रेव यज्ञमदंशन्ततं एवेन्म्पुनः प्र युङ्केऽथो स्वमेव छन्दोऽनुं पूर्यावंर्तन्ते पूथो वा एतेऽध्यपंथेन यन्ति येंऽन्येनैंन्द्रवायवात्प्रंतिपद्यन्तेऽन्तः खलु वा एष यज्ञस्य यद्दंशममहंदंशमेऽहंन्नेन्द्रवायवो गृह्यते यज्ञस्यं (३१)

पुवान्तं गृत्वापंथात्पन्थामि यन्त्यथो यथा वहीयसा प्रतिसारं वहंन्ति ताहगेव तच्छन्दार्रस्यन्योन्यस्यं लोकमभ्यंध्यायन्तान्येतेनैव देवा व्यंवाहयन्नेन्द्रवायवस्य वा पृतदायतेनं यचंतुर्थमह्स्तस्मिन्नाग्रयणो गृंह्यते तस्मादाग्रयणस्यायतेने नवमेऽहंन्नेन्द्रवायवो गृंह्यते शुक्रस्य वा पृतदायतेनं यत्पंश्रमम् (३२) अह्स्तिस्मिन्नेन्द्रवाय्वो गृह्यते तस्मादैन्द्रवाय्वस्यायतेने सम्मेऽहंञ्छुको गृह्यत आग्रयणस्य वा एतदायतेनं यत्पष्ठमह्स्तिस्मिञ्छुको गृह्यते तस्माच्छुक्रस्यायतेनेऽष्ट्रमे-ऽहंन्नाग्रयणो गृह्यते छन्दा रस्येव तिद्व वाह्यति प्र वस्यसो विवाहमाप्रोति य एवं वेदाथो देवता भ्य एव यज्ञे संविदं दधाति तस्मादिदमन्यौन्यस्मै ददाति (३३)

पृतद्वे पंश्रमेऽह्त्रेष्ट्रंभ पृतद्गृह्यते यज्ञस्यं प्रश्रमम्न्यस्मा एकंश्रम———[८]
प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति स पृतं द्वादशरात्रमंपश्यत्तम

ततो वै स प्राजांयत् यः कामयेत् प्र जांयेयेति स द्वांदशरात्रेणं यजेत् प्रेव जांयते ब्रह्मवादिनो वदन्त्यग्निष्टोमप्रांयणा यज्ञा अथ कस्मांदितरात्रः पूर्वः प्र युंज्यत् इति चक्षुंषी वा एते यज्ञस्य यदंतिरात्रौ कनीनिक अग्निष्टोमौ यत् (३४)

अग्निष्टोमं पूर्वम्प्रयुश्चीरन्बंहिधां क्नीनिकं दध्युस्तस्मांदितराः पूर्वः प्र युंज्यते चक्षुंषी एव यज्ञे धित्वा मध्यतः क्नीनिके प्रिति दधित यो वै गांयत्रीं ज्योतिःपक्षां वेद ज्योतिषा भासा सुंवर्गं लोकमंति यावंग्निष्टोमौ तौ पक्षौ येऽन्तरेऽष्टावुक्थ्याः स आत्मैषा वै गांयत्री ज्योतिःपक्षा य एवं वेद ज्योतिषा

भासा सुंवर्गं लोकम् (३५)

पृति प्रजापंतिर्वा पृष द्वांदश्धा विहिंतो यद्वांदशरात्रो यावंतिरात्रो तो पृक्षो येऽन्तंरेऽष्टावुक्थ्याः स आत्मा प्रजापंतिर्वावेष सन्थ्सद्ध वै स्त्रेणं स्पृणोति प्राणा वै सत्प्राणानेव स्पृणोति सर्वांसां वा पृते प्रजानां प्राणेरांसते ये स्त्रमासंते तस्मात्पृच्छन्ति किमेते स्त्रिण इतिं प्रियः प्रजानामुत्थितो भवति य पृवं वेदं (३६)

अग्निष्टोमौ यथ्सुंवर्गल्लोंकं प्रियः प्रजानां पश्चं च॥_____[९]

न वा एषों उन्यतों वैश्वानरः सुवृगीयं लोकाय प्राभंवदूर्ध्वो हु वा एष आतंत आसीत्ते देवा एतं वैश्वान्रं पर्योहन्थ्सुवृगस्यं लोकस्य प्रभूत्या ऋतवो वा एतेनं प्रजापितमयाजयन्तेष्वाधीदिधे तद्द्वधीति हु वा ऋत्विश्च य एवं विद्वान्द्वांदशाहेन यजेते तें उस्मिन्नेच्छन्त स रस्महं वस्नताय प्रायंच्छत (३७)

यवं ग्रीष्मायौषंधीर्वृर्षाभ्यों व्रीहीञ्छुरदे माषित्लौ हेमन्तशिशिराभ्यान्तेनेन्द्रं प्रजापंतिरयाजयत्ततो वा इन्द्र इन्द्रोऽभवत्तस्मादाहुरानुजावरस्यं यज्ञ इति स ह्यंतेनाग्रेऽयंजतेष ह् वै कुणपंमत्ति यः स्त्रे प्रंतिगृह्णातिं पुरुषकुणपमंश्वकुणपङ्गौर्वा अत्रं येन् पात्रेणात्रम्बिभंति यत्तत्र निर्णेनिंजति ततोऽधिं (३८)

मलं जायत एकं एव यंजेतेको हि प्रजापंतिरार्श्रोद्वादंश् रात्रींदीक्षितः स्याद्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरः प्रजापंतिः प्रजापंतिर्वावेष एष ह त्वे जायते यस्तप्सोऽधि जायते चतुर्धा वा एतास्तिस्रस्तिस्रो रात्रयो यद्वादंशोपसदो याः प्रथमा यज्ञं ताभिः सम्भरति या द्वितीयां यज्ञं ताभिरा रंभते (३९)

यास्तृतीयाः पात्राणि ताभिर्निर्णेनिक्ते याश्चंतुर्थीरिष् ताभिरात्मानंमन्तर्तः शुन्थते यो वा अस्य पृश्चमित्ते मार्सर सौंऽत्ति यः पुरोडाशंम्मस्तिष्कर् स यः परिवापं पृरीष्र स य आज्यंम्मुज्ञान्र स यः सोमङ् स्वेद्र सोऽपि ह वा अस्य शीर्षण्यां निष्पदः प्रतिं गृह्णाति यो द्वांदशाहे प्रतिगृह्णाति तस्मौद्वादशाहेन् न याज्यंम्पाप्मनो व्यावृत्त्यै (४०)

अयंच्छुदिधं रभते द्वादशाहेनं च्लारिं च॥——[१०] एकंस्मै स्वाहा द्वाभ्याङ् स्वाहां त्रिभ्यः स्वाहां चृतुभ्र्यः

स्वाहां पुश्चभ्यः स्वाहां षुड्याः स्वाहां सप्तभ्यः स्वाहांऽष्टाभ्यः स्वाहां नवभ्यः स्वाहां दशभ्यः स्वाहां चतुर्दशभ्यः स्वाहां प्रश्चदशभ्यः स्वाहां प्रश्चदशभ्यः स्वाहां पोड्याभ्यः स्वाहां पाड्याभ्यः स्वाहां स्वाहां नवंवागिर्थः स्वाहां नवंवागिर्थः स्वाहां पाड्याभ्याभ्याः स्वाहां प्रातायः स्वाहां प्रातायः स्वाहां प्रातायः स्वाहां प्रातायः स्वाहां पाड्याभ्याः स्वाहां पाड्याभ्याः स्वाहां स्वाहां स्वाहां स्वाहां स्वाहां (४१)

नवंचत्वारि १ शते स्वाहैका न्नैकंवि १ शतिश्च॥———[११]

एकंस्मै स्वाहाँ त्रिभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः स्वाहां सप्तभ्यः स्वाहां नवभ्यः स्वाहं काद्रशभ्यः स्वाहां त्रयोद्रशभ्यः स्वाहां पश्चद्रशभ्यः स्वाहां सप्तद्रशभ्यः स्वाहेकात्र विश्रेष्ठत्ये स्वाहा नवंविश्रात्ये स्वाहेकात्र चंत्वारिश्राते स्वाहा नवंविश्रात्ये स्वाहेकात्र चंत्वारिश्राते स्वाहा नवंविष्ठ्ये स्वाहेकात्राशीत्ये स्वाहा नवंष्ठ्ये स्वाहेकात्राशीत्ये स्वाहा नवंशित्ये स्वाहेकात्र श्राताय स्वाहां शताय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां (४२)

एकंस्मै त्रिभ्यः पंश्चाशत्॥_____[१२]

द्वाभ्या इं स्वाहां चृतुभ्यः स्वाहां षुड्याः स्वाहां ऽष्टाभ्यः स्वाहां द्रशभ्यः स्वाहां द्वादशभ्यः स्वाहां चतुर्दशभ्यः स्वाहां षोड्रशभ्यः स्वाहां विश्रशृत्ये स्वाहाऽष्टानंवत्ये स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वसमे स्वाहां (४३)

द्वाभ्यांमुष्टानंवत्यै षड्विर्श्रमतिः॥-----[१३]

त्रिभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः स्वाहां स्प्तभ्यः स्वाहां नृवभ्यः स्वाहं त्रयोद्शभ्यः स्वाहां पश्चद्शभ्यः स्वाहां पश्चद्शभ्यः स्वाहां सप्तद्शभ्यः स्वाहं त्रयोद्शभ्यः स्वाहां सप्तद्शभ्यः स्वाहेकान्न विश्वत्ये स्वाहा नवंविश्वत्ये स्वाहेकान्न चंत्वारिश्वाते स्वाहा नवंचत्वारिश्वाते स्वाहेकान्न षृष्ट्ये स्वाहा नवंषष्ट्ये स्वाहेकान्नाशीत्ये स्वाहा नवंशीत्ये स्वाहेकान्न शृताय स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वस्मे स्वाहां (४४)

त्रिभ्योंऽष्टाचत्वारि र्शत्॥———[१४]

चतुर्भ्यः स्वाहाँ ऽष्टाभ्यः स्वाहाँ द्वाद्शभ्यः स्वाहां षोड्शभ्यः स्वाहां विश्शृत्ये स्वाहा षण्णंवत्ये स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वसमे स्वाहाँ (४५)

चृतुर्भ्यः षण्णंवत्यै षोडंश॥——[१५]

पृश्चभ्यः स्वाहां दृशभ्यः स्वाहां पश्चदृशभ्यः स्वाहां विश्शृत्ये स्वाहा पश्चनवत्ये स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वसमे स्वाहां (४६)

प्रथन्यः प्रथनवत्ये चतुर्दश॥——[१६]
दशभ्यः स्वाहां विश्शृत्ये स्वाहां त्रिश्शते स्वाहां

चत्वारि श्रेषते स्वाहां पश्चाशते स्वाहां षृष्टमे स्वाहां सप्तत्ये स्वाहां ऽशीत्ये स्वाहां नवृत्ये स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वस्मे स्वाहां (४७)

दुशभ्यो द्वावि १ शतिः॥——[१७]

विष्शृत्यै स्वाहां चत्वारिष्शते स्वाहां षृष्ट्ये स्वाहां ऽशीत्यै स्वाहां शृताय स्वाहा सर्वसमे स्वाहां (४८)

विर्श्तरये द्वादंश॥——[१८]

पृश्चाशते स्वाहां शताय स्वाहा द्वाभ्या १ शताभ्या १ स्वाहां त्रिभ्यः शतेभ्यः स्वाहां चतुभ्यः शतेभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः शतेभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः शतेभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः शतेभ्यः स्वाहां पृश्चभ्यः शतेभ्यः स्वाहां उष्टाभ्यः शतेभ्यः स्वाहां नवभ्यः शतेभ्यः स्वाहां सहस्राय

स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ (४९)

प्रशासते हात्रिरंशत॥———[१९]
श्वाय स्वाहां स्हस्रांय स्वाहाऽयुतांय स्वाहां
नियुतांय स्वाहां प्रयुतांय स्वाहाऽर्बुदाय स्वाहा न्यंर्बुदाय स्वाहां समुद्राय स्वाहा मध्यांय स्वाहाऽन्ताय स्वाहां परार्धाय स्वाहोषसे स्वाहा व्यंष्ट्रये स्वाहोदेष्यते स्वाहोदिताय स्वाहां सुवर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाहा सर्वसमे स्वाहां (५०)

श्तायाृष्टात्रिर्श्रेशत्॥—————————[२०]

प्रजर्वं ब्रह्मवादिनः किमेष वा आप्त आंदित्या उभयौः प्रजापंतिरन्वांयत्रिन्द्रो वै सदिङ्किन्द्रो वै शिथिलः प्रजापंतिरकामयतान्नादः सा विराह्यसावांदित्यौऽर्वाङ्कृतमा मेऽग्निना स्वाहाधिन्द्ज्यौऽअ्थेतायं कृष्णायौषंधीभ्यो वन्स्पतिभ्यो विश्शृतिः॥————[२१]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/